

EBA/GL/2022/11

26 september 2022

Riktlinjer

om överförbarhet för att komplettera
bedömningen av överföringsstrategier i
samband med resolution

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstituterna med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur EU-rätten bör tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det senast den 09.03.2023. Om ingen sådan anmälan inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte tillämpar riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen "EBA/GL/2022/11". Anmälningar ska lämnas in av personer som på de behöriga myndigheternas vägnar har befogenhet att rapportera om hur riktlinjerna följs. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

1. I dessa riktlinjer anges, med beaktande av artiklarna 10.5 och 11.1 i direktiv 2014/59/EU², de åtgärder som institut och resolutionsmyndigheter bör vidta för att förbättra möjligheterna till resolution av institut, inbegripet sådana enheter som avses i artikel 1.1 ("institut"), koncerner eller resolutionsgrupper mot bakgrund av bedömningen av möjligheten till resolution i enlighet med artiklarna 15 och 16 i det direktivet, specifikt i fall där överföringsverktyg föreskrivs i resolutionsstrategin.
2. Dessa riktlinjer bör läsas tillsammans med riktlinjerna 2022/1 av den 13 januari 2022 för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter (EBA/GL/2022/01) enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU ("EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet").

Tillämpningsområde

3. Dessa riktlinjer gäller när ett överföringsverktyg ingår i den föredragna resolutionsstrategin. Resolutionsmyndigheterna kan dock besluta att tillämpa de delar av dessa riktlinjer som är specifika för resolutionsverktyg (t.ex. överföringsstrategier) på institut vars planerade föredragna resolutionsstrategi inte baserar sig på dessa verktyg, såsom att endast inkludera överföringsverktyg som en alternativ strategi, enligt vad som avses i artikel 22 första stycket punkt 2 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075³.
4. Dessa riktlinjer är inte tillämpliga på institut som omfattas av förenklade skyldigheter för resolutionsplanering enligt artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
5. Om resolutionsstrategin ändras, i synnerhet om ett överföringsverktyg införs i den föredragna resolutionsstrategin, bör dessa riktlinjer tillämpas fullt ut så snart som möjligt och senast 3 år

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och gruppresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och gruppåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfaranden och innehåll för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, p. 1).

från och med dagen för godkännandet av resolutionsplanen inklusive den nya resolutionsstrategin.

6. Resolutionsmyndigheterna får besluta att tillämpa dessa riktlinjer helt eller delvis på institut som omfattas av förenklade skyldigheter för resolutionsplanering eller på institut vars resolutionsplan föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former enligt tillämplig nationell lagstiftning.
7. När det gäller institut som inte ingår i koncerner som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU⁴ är dessa riktlinjer tillämpliga på de enskilda instituten.
8. När det gäller institut som ingår i koncerner som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU är dessa riktlinjer tillämpliga på hela resolutionsgruppen, dvs. resolutionsenheterna och dess dotterföretag.

Målgrupp

9. Dessa riktlinjer riktar sig till resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 v ("resolutionsmyndigheter") i förordning (EU) nr 1093/2010 och till finansinstitut som är enheter som omfattas av direktiv 2014/59/EU enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning nr 1093/2010 ("institut").

Definitioner

- Om inget annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2014/59/EU och EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet samma betydelse i dessa riktlinjer.
- Med "överföringsstrategier eller överföringsverktyg" avses i dessa riktlinjer försäljning av verksamhet (antingen via aktietransaktioner eller tillgångsoverlåtelser), enligt artikel 38 i direktiv 2014/59/EU, broinstitut (även kallat slutna skuldnedskrivningar), enligt artikel 40 i direktiv 2014/59/EU och verktyg för avskiljande av tillgångar enligt artikel 42 i direktiv 2014/59/EU.

3. Genomförande

Ikraftträdande

Dessa riktlinjer gäller från och med den **1 januari 2024**.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

4. Definition av överföringsomfånget

10. Resolutionsmyndigheterna bör specificera metoden för att definiera den eller de enheter, affärsområden eller portföljer med tillgångar, rättigheter och/eller skulder som ska överföras ("överföringsomfånget"), eftersom detta alltså är resolutionsmyndigheternas ansvar vid resolutionstidpunkten.
11. Under resolutionsplaneringsfasen bör instituten kunna föreslå ett överföringsomfång enligt definitionen i punkt 10. I detta syfte bör instituten identifiera eventuella hinder och föreslå potentiella förbättringar, och de bör kunna föreslå alternativa överföringsomfång eller ändringar av omfånget, i syfte att förbättra trovärdigheten och genomförbarheten för överföringsstrategi eller överföringsverktyget, enligt beskrivningen i resolutionsplanen.
12. Institutet bör på resolutionsmyndighetens begäran kunna
 - a) identifiera och isolera de delar av överföringsomfånget som definieras av och under vägledning av resolutionsmyndigheter i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU, och
 - b) testa tillämpligheten av överföringsomfånget enligt olika scenarier som meddelats av resolutionsmyndigheterna i enlighet med artiklarna 10.3, 10.7 j och 12.3 i direktiv 2014/59/EU.
13. Resolutionsmyndigheterna bör, när de fastställer metoden för definitionen av överföringsomfånget i resolutionsplaner, i enlighet med artiklarna 10.1, 10.7 j och 12.3 b i direktiv 2014/59/EU, beakta följande:
 - a. Verktygens syften (enligt den resolutionsstrategi som fastställts för institutet) och institutets verksamhet. I slutändan bör kärnan i överföringsomfånget bestå av tillgångar, rättigheter och/eller skulder vars överföring är nödvändig eller kritisk för att uppfylla resolutionsmålen, de lagstadgade skyldigheterna (inbegripet skyddade skulder enligt artikel 44 i direktiv 2014/59/EU eller skyldigheter enligt artikel 73 i direktiv 2014/59/EU) och verktygssyftena ("det första skiktet i överföringsomfånget"), och fastställandet av detta bör överensstämma med en förteckning över kriterier som preciseras ytterligare i avsnitt 4.1 nedan.
 - b. Kopplingarna inom institutet. Om inte annat följer av led a ovan, bör de kopplingar som inte kan tas bort utan tidsödande och kostsamma åtgärder eller på grund av rättsliga begränsningar (inbegripet de som rör de skyddsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 76–80 i direktiv 2014/59/EU) integreras i överföringsomfånget ("andra skiktet i överföringsomfånget") i enlighet med avsnitt 4.2 nedan.
14. Institutet bör uppmärksamma resolutionsmyndigheterna på hinder för överförbarhet samtidigt som de tillämpar definitionen av överföringsomfånget på sina tillgångar, rättigheter och/eller skulder och föreslår möjliga åtgärder och lösningar för att motverka hindren.

Instituten bör arbeta för att minska dessa hinder över tid. Bedömningen av hindren för överföring bör särskilt beakta gränsöverskridande frågor i enlighet med avsnitt 4.3.

15. Resolutionsmyndigheterna bör, när de fastställer metod för definitionen av överföringsomfånget och i syfte att utveckla den resolutionsstrategi som bäst uppnår resolutionsmålen, överväga möjligheten att dela upp omfånget i olika enheter i syfte att förbereda sig för olika scenarier, ta hänsyn till en kombination av överföringsverktyg, tillåta olika successiva överföringar och kombinationer inom samma resolutionsverktyg eller till flera mottagare, vilket kan behövas.

4.1 Särskilda överväganden för varje överföringsverktyg

4.1.1 Försäljning av affärsverksamhet

16. Om en resolutionsstrategi omfattar verktyget för försäljning av verksamhet bör resolutionsmyndigheterna som en del av resolutionsplaneringen utvärdera genomföranderisken för tillgångs- och aktietransaktioner⁵ och beakta den transaktion som är minst ingripande och som bäst uppnår resolutionsmålen i enlighet med punkterna 10–15.
17. När det gäller aktietransaktioner bör instituten analysera hur överföringsomfånget skapar marknadsintresse givet målet att i möjligaste mån maximera försäljningspriset för överföringsomfånget, med beaktande av återhämtningsplaneringsarbete, jämförbara transaktioner, värderingsreferenser eller marknadstrender. Instituten bör sedan meddela resultatet av denna analys till resolutionsmyndigheterna, så att de kan ta hänsyn till det i sin bedömning av överförbarheten i samband med resolutionsplanering. Denna bedömning bör, när en sådan finns tillgänglig, ta hänsyn till verksamheter, affärsmodell, finansiella resultat, kundrelationer, distributionskanaler och geografisk fördelning av överföringsomfånget.
18. När det gäller tillgångsöverlåtelser bör instituten analysera i vilken utsträckning överföringsomfånget skapar marknadsintresse, genom att överväga ytterligare innehåll som skulle göra omfånget mer tilltalande för köparen, inbegripet kontanter, andra likvida tillgångar och icke nödlidande lån. De bör sedan meddela resultatet av denna analys till resolutionsmyndigheterna, så att de kan ta hänsyn till det i sin bedömning av överförbarheten i samband med resolutionsplanering.
19. I enlighet med punkt 11 i dessa riktlinjer bör instituten bidra till att identifiera tillgängliga möjligheter att förbättra definitionen av överföringsomfånget i syfte att underlätta genomförandet av överföringen. Instituten bör särskilt överväga om överföringsomfånget skulle kunna förenklas för att minska genomföranderisken vid resolution. Instituten bör också överväga alternativ som ska tillämpas på definitionen av överföringsomfånget för att maximera

⁵ En aktietransaktion består av en överföring (enligt definitionen i artikel 63.1 c i direktiv 2014/59/EU) av äganderättsinstrument (enligt definitionen i artikel 2.1 punkt 61 i direktiv 2014/59/EU) till en mottagare (enligt definitionen i artikel 2.1 punkt 80 i direktiv 2014/59/EU), medan en transaktion med tillgångar är en överföring (enligt definitionen i artikel 63.1 d i direktiv 2014/59/EU) av tillgångar, rättigheter och/eller skulder till en mottagare (enligt definitionen i artikel 2.1 punkt 80 i direktiv 2014/59/EU).

överföringens framgång, såsom garantier för en tillgångsportfölj (artikel 101.1 a i direktiv 2014/59/EU) eller "undantag" [carve-outs] för vissa oönskade tillgångar, rättigheter och/eller skulder som inte behövs för att upprätthålla kritiska verksamheter och/eller kärnverksamhetsområden, genom att dra på/utnyttja identifieringen av enheter inom överföringsomfånget i enlighet med punkt 21.

20. Institutet bör också analysera marknadens förmåga att absorbera överföringsomfånget och bedöma förekomsten av tredjepartsinvesteringar med tillräckliga medel, om det gäller kreditinstitut med överskottskapital och/eller tillräcklig marknadstillgång, tidigare erfarenhet av integration och lämplighet med hänsyn till konkurrens och strategiska överväganden. Institutet bör sedan meddela resultatet av denna analys till resolutionsmyndigheterna.
21. Resolutionsmyndigheterna bör utnyttja det förfarande som beskrivs i punkterna 18 och 25 i riktlinjerna ovan för att överväga möjligheten för olika potentiella förvärvare för olika delar av överföringsomfånget beroende på de berörda marknaderna, deras absorptionsförmåga eller verksamheternas geografiska förutsättningar, i syfte att maximera möjligheterna till framgång för överföringsstrategin och stödja möjligheten till resolution. Vid behov bör resolutionsmyndigheterna, i enlighet med artikel 39.1 i direktiv 2014/59/EU, överväga att dela upp överföringsomfånget i enheter för att bättre anpassa resolutionsstrategin till de oförutsägbara resolutionsförhållanden och olika möjliga scenarier som ska testas.
22. I den mån det är möjligt och för att ytterligare förbättra möjligheterna till resolution bör instituten analysera de potentiella omfångsförändringar som skulle kunna uppstå när institutets verksamhet utvecklas och de ekonomiska villkoren förändras, och meddela resultatet av denna analys till resolutionsmyndigheterna. Strukturella förändringar och förutsägbara effekter bör beaktas i så stor utsträckning som möjligt. Som ett minimum bör återhämtningsalternativens inverkan på tillgångar, rättigheter och/eller skulder som är att hänföra till överföringsomfångets kärna (det första skiktet) baserat på punkterna 13 a), 19 och 20 i dessa riktlinjer, beaktas.

4.1.2 Broinstitut

23. Resolutionsmyndigheterna bör beakta broinstitutets mål och exitstrategi med tanke på det scenario som övervägs när de fastställer metoden för att definiera det omfång som ska överföras till ett broinstitut, om inte annat följer av punkterna 10–13 i dessa riktlinjer. I synnerhet kan överföringsomfångets kärna (det första skiktet) definieras på ett annat sätt om broinstitutet inrättas för att ytterligare genomföra den nödvändiga separationen inom institutet, eller för att ta emot tillgångar, rättigheter och skulder från olika institut som är föremål för resolution i enlighet med artikel 40.1 i direktiv 2014/59/EU, eller om broinstitutet ska säljas som en helhet eller i delar i enlighet med artikel 41.2 i direktiv 2014/59/EU.
24. Institutet bör stödja resolutionsmyndigheterna genom att testa tillämpligheten (enligt punkt 12 b och 15 i dessa riktlinjer) av definitionen av överföringsomfånget, stödja bedömningen av genomföranderisken, ge råd om eventuella utökningar av överföringsomfånget och bedöma marknadens aptit och förmåga att absorbera

överföringsomfånget. Detta bidrar till att resolutionsmyndigheterna uppnår största möjliga säljbarhet för broinstitutet och stöder valet av detta resolutionsverktyg i resolutionsplanerna.

25. Institutet bör bedöma riskprofilen för de tillgångar, rättigheter och skulder som omfattas av överföringsomfånget och stödja resolutionsmyndigheterna i deras bedömning av dessas förenlighet med broinstitutets bärkraft, som är avsett för fortsatt tillhandahållande av kritiska funktioner. I slutändan bör inte överföringsomfångets riskprofil (inbegripet kreditrisker, marknadsrisker eller operativa risker) äventyra broinstitutets bärkraft innan det är föremål för försäljning.
26. Om broinstitutet är utformat för att stödja endast ett institut bör institutet stödja resolutionsmyndigheten när den bedömer kalibreringen av kapital- och likviditetspositionen för överföringsomfånget, och säkerställa att värdet av skulderna, i enlighet med artikel 40.3 i direktiv 2014/59/EU, inte överstiger värdet av de tillgångar som överförs från institutet som är föremål för resolution eller tillhandahållits av andra källor, och resolutionsmyndigheten bör bedöma effekten av överföringsomfånget på broinstitutets kapital- och likviditetspositioner. För att säkerställa en balanserad likviditetsposition för broinstitutet bör tillgångarnas löptidsprofil vara i linje med skuldernas löptid och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt den totala räntesatsen på skulderna jämfört med den totala ränta som härrör från tillgångarna.
27. För att ytterligare förbättra möjligheterna till resolution bör instituten bistå resolutionsmyndigheterna i bedömningen av de potentiella omfångsförändringarna, på liknande sätt som de principer som fastställs i punkt 22 i dessa riktlinjer, som sannolikt kan komma att påverka överföringsomfånget enligt definitionen i punkt 13 a) och 23 till 26 i dessa riktlinjer.
28. Resolutionsmyndigheterna bör överväga under vilka förutsättningar överföringar tillbaka till institutet skulle vara nödvändiga och/eller fördelaktiga med avseende på resolutionsstrategin. Detta bör gälla på enhetsnivå för överföringsomfånget.
29. Resolutionsmyndigheterna bör överväga om det är möjligt att genomföra en aktietransaktion inom ramen för broinstitutet.

4.1.3 Verktyg för avskiljande av tillgångar

30. Institutet bör, på grundval av den information som lämnats av resolutionsmyndigheterna, uppmärksamma myndigheterna på de tillgångar, rättigheter och/eller skulder som uppfyller villkoren i artikel 42.5 i direktiv 2014/59/EU och de principer som fastställs i EBA:s riktlinjer för verktøget för avskiljande av tillgångar⁶ för att undersöka i vilken utsträckning verktøget kan tillämpas i enlighet med artikel 12.3 b i direktiv 2014/59/EU.

⁶ EBA:s riktlinjer för fastställande av när likvidation av tillgångar eller skulder under normala insolvensförfaranden skulle kunna ha en negativ inverkan på en eller flera finansmarknader enligt artikel 42.14 i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/05).

31. Instituterna bör utifrån vägledning från resolutionsmyndigheterna identifiera poster som ska ingå i överföringsområdet och passera in i tillgångsförvaltningsbolagets egenskaper såsom de definieras av resolutionsmyndigheterna. I enlighet med artikel 42.5 c i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsmyndigheterna i detta sammanhang bedöma om överföringen är nödvändig för att maximera behållningen från likvidationen. Därför bör tillgångsförvaltningsbolagets affärsmodell och exitstrategi beaktas. Resolutionsmyndigheterna bör särskilt säkerställa följande:
- Överföringsområdet ligger i linje med tillgångsförvaltningsbolagets affärsmodell, om den redan har upprättats, eller överväga affärsmodellen för det tillgångsförvaltningsbolag som ska skapas. Tillgångsförvaltningsbolag kan utformas så att de är inriktade på en enda tillgångstyp eller ett specifikt geografiskt område.
 - Särskilt i fråga om tillgångsförvaltningsbolag som förväntas absorbera portföljer och verksamheter från olika institut, att överföringsområdet och avyttringsstrategin sammanstämmer på ett sätt som säkerställer att likvidationsintäkterna maximeras, att värde inte går förlorat och att skaleffekter uppnås.
 - Överföringsområdet tillåter, i så stor utsträckning det är möjligt, tillgångsförvaltningsbolaget att nå en kritisk storlek för att dra nytta av stordriftsfördelar. I idealfallet bör den kritiska storleken vara proportionell med den marknad där bolaget är verksamt.
 - Överföringsområdet gör att tillgångsförvaltningsbolaget kan återfå ett långsiktigt värde som överstiger marknadsvärdet på värderingsdagen i enlighet med punkt 32 i dessa riktlinjer, vilket innebär att portföljer med negativa långsiktiga utsikter bör övervägas noggrant.
32. Resolutionsmyndigheterna bör fastställa en metod som gör det möjligt för instituten att strukturera det överföringsområde som är avsett för tillgångsförvaltningsbolaget enligt verktyget för avskiljande av tillgångar på ett sådant sätt att områdets långsiktiga värde ligger över dess marknadsvärde, för att undvika värdeförstöring samt för att minimera kostnaderna för resolution och skydda offentliga medel (artikel 31.2 i direktiv 2014/59/EU). Det långsiktiga värdet kan uppskattas med utgångspunkt i det aktuella marknadsvärdet för presterande portföljer. Frågan uppstår dock för osäkra eller nödlidande portföljer, för vilka myndigheterna bör bedöma utsikterna till förbättringar för de berörda portföljerna och marknaderna utifrån tillgängliga marknadsanalyser, nyttjande av tillsynsmyndigheternas bedömning och bedöma potentiella kombinationer med presterande tillgångar (kombination av olika enheter enligt punkt 15 i dessa riktlinjer) för att positivt påverka överföringsområdets övergripande profil.
33. För att ytterligare förbättra möjligheterna till resolution bör instituten hjälpa resolutionsmyndigheterna att bedöma de potentiella omställningarna av området enligt de principer som fastställs i punkt 22 i dessa riktlinjer som sannolikt kommer att påverka överföringsområdet.

34. Resolutionsmyndigheterna överväga under vilka förutsättningar överföringar tillbaka till institutet skulle vara nödvändiga och/eller fördelaktiga med avseende på resolutionsstrategin. Detta bör gälla på enhetsnivå inom ramen för överföringsomfånget.

4.2 Bedömning av kopplingar och förbindelser

35. För att stödja det krav som avses i punkterna 99–101 i EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet och för att säkerställa kontinuiteten i överföringsomfånget när det väl har åtskilts från resten av koncernen i enlighet med punkt 13 b) i dessa riktlinjer, bör instituten för resolutionsmyndigheterna kunna redogöra för den bakgrundsanalys som stöder identifieringen av den information som omfattas av punkterna 15, 16 och 44 i EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet och stödja resolutionsplaneringen. I synnerhet bör instituten, med beaktande av proportionalitetsprincipen, kunna göra följande:

- Dela upp kärnaffärsområden och kritiska verksamheter i funktionella processer⁷ och koppla dem till organisatoriska enheter, beroende på vad som är relevant.
- Bedöma de organisatoriska enheternas roll och de tjänster de tillhandahåller.
- Identifiera motsvarande element, såsom tillgångar, skulder, personal, resurser, system och applikationer, som ingår i de organisatoriska enheterna, beroende på vad som är relevant.

36. Institutet bör för resolutionsmyndigheterna lyfta fram potentiella problem när det gäller att skilja delar av de organisatoriska enheterna från de centrala (första skiktet) delarna i överföringsomfånget (hinder mot uppdelning), antingen för att de inte enkelt kan ersättas, för att de kan medföra ytterligare och oproportionerliga risker eller för att åtskiljandet av dem inte skulle medföra att resolutionsmålen uppnås på bästa sätt. I processen för identifiering av potentiella hinder mot uppdelning bör man beakta de faktorer som anges i punkterna 37–49 i dessa riktlinjer och i så stor utsträckning som möjligt utnyttja återhämtningsplaneringsarbetet. Resultatet bör underbygga definitionen av överföringsomfånget i resolutionsplanen och genomförbarhetsbedömningen av resolutionsstrategin. Beroende på kopplingarnas omfattning och de olika resolutionsscenarierna kan bedömningen av kopplingar ske stegvis över tid.

Finansiella kopplingar

37. I enlighet med punkt 100 i riktlinjerna för möjligheten till resolution bör instituten förse resolutionsmyndigheterna med identifiering av de kopplingar som är föremål för skyddsåtgärder genom artiklarna 76–80 i direktiv 2014/59/EU.
38. För att i) undvika onödiga finansiella störningar och säkerställa tillförlitligheten hos de finansiella tjänster som tillhandahålls inom ramen för överföringsomfånget, eller ii) begränsa finansieringsmässig instabilitet för den verksamhet som ska fortsätta (även vid användning av

⁷ Funktionella processer kan definieras som den dagliga verksamhet som stöder affärsområdena.

verktyget för avskiljande av tillgångar inom den gamla enheten), bör överföringsomfångets kärna, när så är möjligt och om inte annat följer av punkt 41 i dessa riktlinjer, överföras med tillhörande finansiella skyldigheter och skydd. I resolutionsplaneringen bör därför institut vars resolutionsplaner inkluderar överföringsstrategier göra följande:

- Identifiera finansiella kopplingar mellan exponeringar och skulder i och utanför balansräkningen och, i synnerhet, garantier (inbegripet, i förekommande fall, hänvisningar till omfattning⁸, löptid, rättigheter att säga upp avtalet i förtid, ändring av kontrollklausuler eller korsvisa fallissemangsklausuler, eller tillämplig lagstiftning) som lämnats och mottagits med åtskillnad mellan externa garantier och gruppinternas garantier. Gruppinternas garantier⁹ bör särskilt utvärderas för att bedöma om de bör överföras eller dras in utan att orsaka oönskad skada.
- Identifiera befintliga säkringar som inte redan täcks av de skyddsåtgärder som anges ovan.
- Identifiera de organisatoriska enheter som ansvarar för tillhandahållandet av finansiering och deras avtalsmässiga kopplingar till andra enheter, med beaktande av in- och utflöden och den totala utjämningskapaciteten.
- Vid behov utveckla arrangemang som säkerställer upprätthållandet av befintliga avtal inom och efter resolution, kontinuiteten i de separerade enheternas på varandra följande transaktioner och de åtskilda enheternas tillgång till valutor.

Rättsliga kopplingar

39. För att stödja resolutionsmyndigheterna bör instituten identifiera rättsliga kopplingar mellan kärnan i överföringsomfånget och resten av institutet, inbegripet men inte begränsat till följande:

- a. På enhetsövergripande nivå: i) instrument för ägande av flera enheter, ii) skattekopplingar, iii) skyldigheter gentemot de andra kooperativa medlemmarna i förekommande fall, iv) rättsförhållande mellan enheterna och eventuella solidaritetsmekanismer eller institutionella skyddssystem, v) relevanta avtal med undantagsklausuler, till exempel samriskföretag eller andra partnerskap, exempelvis med försäkringsbolag.
- b. På organisationsnivå: rättsliga kopplingar på grund av befintliga tjänsteskyldigheter enligt servicenivåavtal eller inte, anställningsavtal och kollektivavtal¹⁰ samt avtalsbestämmelser som är knutna till varje enhets tillgångar och skulder.

⁸ Till exempel stödbrev.

⁹ Koncerninternas garantier ska inom ramen för dessa riktlinjer i stora drag förstås som förlustöverföringsmekanismer.

¹⁰ Enligt artikel 5.1 i direktiv 2001/23/EG om företagsöverlåtelser och artikel 34.4 i direktiv 2014/59/EU kan det hända att överföringen per automatik av anställningsavtal inte kan tillämpas vid överföringar genom broinstitut, försäljning av verksamhet eller verktyg för avskiljande av tillgångar.

40. Instituterna bör identifiera potentiella hinder mot uppdelning i samband med ovannämnda element och förse resolutionsmyndigheterna med all nödvändig information för att klargöra följande:

(i) De potentiella konsekvenserna av definitionen av överföringsomfånget för institutets ägarstruktur och för förvärvarens oberoende.

(ii) Huruvida det andra skiktet i överföringsomfånget skulle kunna struktureras på ett sådant sätt att det inte innebär onödiga skatterelaterade förluster.

(iii) Huruvida samarbetsarrangemangen bör fortsätta att gälla och skulle kunna gynna överföringsomfånget.

(iv) Huruvida medlemskapet i institutionella skyddssystem, föreningar eller liknande solidaritetsarrangemang kan fortsätta inom ramen för överföringsomfånget inklusive eventuella relaterade skyldigheter som är knutna till överföringsomfånget, och i tillämpliga fall även bedöma om undantagen för det institutionella skyddssystemet/sammanslutningen (såsom de angivna i artiklarna 113.7 och 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013) fortsätter eller upphör att gälla vid resolution och vilka konsekvenser detta skulle få.

(v) Huruvida och i vilken utsträckning potentiella tvisterisker (inbegripet risker för rättstvister som härrör från själva resolutionsåtgärden under ledning av resolutionsmyndigheterna) påverkar överföringsomfånget.

41. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma i vilken utsträckning befogenheter enligt artikel 64.1 i direktiv 2014/59/EU att ändra eller upphäva avtal skulle kunna användas för att bättre definiera det andra skiktet i överföringsomfånget och undanröja onödiga sammankopplingar.

Operativa kopplingar

42. Utöver att koppla heltidsekvivalenter till delarna i överföringsomfånget (se punkt 35 i dessa riktlinjer) bör instituterna tillhandahålla information om den sakkunskap som krävs för att utföra de verksamheter som ingår i överföringsomfånget. I slutänden är det förståelsen av nödvändig sakkunskap som kommer att ligga till grund för bedömningen av personalens utbytbarhet och motverkandet av hinder mot uppdelning.

Företagskopplingar

43. Instituterna bör identifiera företagskopplingar såsom eventuella kopplingar mellan organisatoriska enheter där ett affärsområde drivs genom flera organisatoriska enheter eller vars intäkter styrs av den verksamhet som bedrivs av andra organisatoriska enheter, inbegripet synergier eller kunder i flera verksamheter.

44. Resolutionsmyndigheterna bör överväga metoden för att definiera överföringsomfånget mot bakgrund av företagskopplingar, så att i) det omfång som ska överföras till tillgångsförvaltningsbolaget inte inverkar negativt på affärsverksamheten (inbegripet kritiska

verksamheter och kärnaffärsområden) som återstår för det institut som är föremål för resolution eller ii) att enheter som kvarlämnas i institutet som är föremål för resolution inte inverkar negativt på den affärsfrihet (inbegripet kritiska verksamheter och centrala affärsområden) som överförs till potentiella förvärvare eller broinstitut.

4.3 Bedömning av gränsöverskridande aspekter

45. Institutet bör på begäran informera resolutionsmyndigheterna om tillämplig lag och nationella särdrag för tillgångar, poster, verksamheter och enheter som omfattas av överföringsomfånget.
46. Institutet bör flagga för sådana delar som faller inom ramen för överföringsomfånget, eller på begäran, som endast kan överföras inom samma medlemsstat och identifiera potentiella lösningar för att undvika problemet.
47. För att uppfylla kraven i artikel 67 i direktiv 2014/59/EU och artikel 30 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 bör resolutionsmyndigheterna under resolutionsplaneringsfasen diskutera möjligheten att utöva överföringsbefogenheter avseende poster som regleras av tredjelandets lagstiftning. Utifrån slutsatserna av diskussionen måste resolutionsmyndigheten bedöma om följande alternativ är genomförbara:
 - (i) Myndigheten i tredjelandet kommer att erkänna resolutionsmyndighetens överföringsbefogenheter.
 - (ii) Myndigheten i tredjelandet kommer inte att erkänna resolutionsmyndighetens överföringsbefogenheter, men kommer inte att invända mot en överföring som validerats av den enhet som är föremål för resolution.
 - (iii) Överföringen kommer att vara möjlig först efter betydande kostnader och tid i samband med resolutionen.
48. För att stödja resolutionsmyndigheterna i bedömningen enligt föregående punkt bör institutet, på grundval av de rättsliga egenskaperna hos överföringsomfångets delar, analysera och informera resolutionsmyndigheterna om genomförbarheten/trovärdigheten när det gäller följande:
 - Ett bekräftande avtal som undertecknats av det institut som är föremål för resolution och som erkänner överföringen till förvärvaren (antingen köparen, broinstitutet eller tillgångsförvaltningsbolaget) som intygar överföringen enligt de villkor som fastställts av resolutionsmyndigheten (i enlighet med artikel 67.1 a i direktiv 2014/59/EU).
 - Resolutionsmotståndskraftiga klausuler i avtalen för att erkänna och informera motparten om att avtalet kan bli föremål för utövande av resolutionsbefogenheter (i enlighet med artikel 67.1 a i direktiv 2014/59/EU).

- Överföring av de poster som regleras av tredjelandslagstiftning till en ad hoc-enhet (såsom ett specialföretag) enligt nationell lagstiftning och så att enhetens äganderättsinstrument överförs som en del av överföringsomfånget.
49. Instituterna bör uppmärksamma myndigheterna på alla fall av tredjelandslagstiftning som tvingar dessa institut att stödja sitt dotterbolag, varvid tredjelandselement måste inkluderas i överföringsomfånget.

5. Operativ överföring

50. Att definiera överföringsomfånget är bara ett av stegen i tillämpningen av överföringsverktyget. Förberedelserna för den operativa överföringen bör vara en central del av bedömningen av överföringsstrategier i samband med resolution. I detta avseende bör resolutionsmyndigheter och institut ha infört arrangemang för att förbereda försäljningen av överföringsomfånget enligt definitionen i avsnitt 4 och i samband med detta bör följande göras:
- a. Resolutionsmyndigheterna bör utforma ett förfarande (avsnitt 5.1.1) för försäljningen av verksamheten och undersöka om andra förberedande åtgärder kan vidtas (avsnitt 5.1.2) för att stödja genomförandet av överföringsverktygen.
 - b. Både institut och resolutionsmyndigheter bör utveckla kapacitet för att lösa hinder mot uppdelning som identifierats i avsnitt 4.2 och för att genomföra överföringen utan dröjsmål (avsnitt 5.2).
 - c. Institutet bör inrätta förfaranden för att hantera de operativa konsekvenserna av överföringen och påvisa tillförlitligheten hos dessa förfaranden för resolutionsmyndigheterna (avsnitt 5.3).
51. När verktyget för avskiljande av tillgångar och broinstitut är de resolutionsverktyg som fastställts i resolutionsstrategin bör resolutionsmyndigheterna ha infört förfaranden för att upprätta ett tillgångsförvaltningsbolag i enlighet med artikel 42 i direktiv 2014/59/EU respektive ett broinstitut i enlighet med artikel 41 i direktiv 2014/59/EU, inom en lämplig tidsram.

5.1 Förberedelser inför försäljning

5.1.1 Förberedelse av försäljningsförfarandet

52. Resolutionsmyndigheterna bör i resolutionsplanerna eller i eventuella stödande handlingar fastställa hur de på ett smidigt sätt kan genomföra den försäljning som avses i punkt 50 a på ett så transparent sätt som möjligt.
53. För att säkerställa att tillämpningen av försäljningsverktyget är genomförbar och trovärdig bör resolutionsmyndigheten med institutens hjälp på förhand fastställa en förteckning över kriterier som potentiella förvärvare kan förväntas uppfylla på grundval av överföringsomfångets särdrag och med tanke på de befintliga marknadsaktörernas särdrag samt yttre faktorer (t.ex. regleringsmässiga hänsynstaganden avseende marknadskoncentration, behov av licenser och auktorisation och eventuella hinder för åtkomst till marknaden). Resolutionsmyndigheterna bör kunna utnyttja den information som finns tillgänglig för tillsynsmyndigheterna och i återhämtningsplanerna.

54. Även om försäljningsstrategin beror på definitionen av överföringsomfånget (institut- och situationsspecifik) bör resolutionsmyndigheterna utforma ett försäljningsförfarande som tar hänsyn till åtminstone följande faktorer:
- Tidsplanen för försäljningsförfarandet: en tidtabell där viktiga delmål och delresultat anges.
 - Fastställande av operativa delprocesser med en tydlig fördelning av uppgifter mellan de olika arbetsgrupper och experter som ingår i resolutionsmyndigheter, institut, behöriga myndigheter och alla relevanta aktörer i enlighet med punkterna 56 och 57.
 - Gruppernas och organens sammansättning och roller.
 - De dokument som ligger till grund för försäljningsramen och marknadsföringsprocessen (inbegripet men inte begränsat till villkor, sekretessavtal och andra rättsliga handlingar, mallar som är tillgängliga för anbudsgivarna, formulär för bedömning av anbud, kravlista, upphandlingsdokument, uppdrag för externa konsulter och mallar för kommunikation med media).
 - Konfidentiella kommunikationskanaler, kommunikationsplaner och information, data och rapporter.
55. När resolutionsmyndigheterna står i begrepp att fastställa en tidsplan enligt artikel 10.7 d och j i direktiv 2014/59/EU bör de beakta de olika delmål som är relevanta för överföringar och i synnerhet referensdatum¹¹ för resolutionsplanering, värderingsdatum¹², resolutionsdatum¹³ och överföringsdatum (ett eller flera).
56. Resolutionsmyndigheterna bör identifiera de godkännanden eller medgivanden som inte omfattas av de undantag som avses i artikel 63.2 i direktiv 2014/59/EU och säkerställa att försäljningsprocessen tar hänsyn till dem. Dessa kan omfatta Europeiska kommissionens godkännande av koncentrationen av en europeisk dimension i enlighet med rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EU:s regler för koncentrationskontroll")¹⁴. Resolutionsmyndigheterna bör överväga samverkan med marknadsmyndigheterna och andra myndigheter som förväntas ingripa i försäljningsprocessen. Dessa kontakter med andra myndigheter bör ske i god tid och bör inte medföra att tidsramarna för försäljning blir olämpliga i förhållande till möjligheten till resolution.

¹¹ I enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624 av den 23 oktober 2018 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av tekniska genomförandestandarder när det gäller förfaranden, standardformulär och mallar för den information som ska lämnas för upprättandet av resolutionsplaner för kreditinstitut och värdepappersföretag, och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1066 (EUT L 277, 7.11.2018, s. 1–6).

¹² Detta återspeglas i EBA:s handbok om värdering i resolutionssyfte (Handbook on Valuation for Purposes of Resolution) ("EBA:s värderingshandbok").

¹³ Enligt definitionen i artikel 1 j i kommissionens delegerade förordning 2018/345.

¹⁴ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 024, 29.1.2004 s. 0001–0022).

57. När det gäller gränsöverskridande koncerner, gränsöverskridande överföringsomfång eller gränsöverskridande transaktioner bör resolutionsmyndigheterna vid behov diskutera försäljningsramen med andra resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter för att komma överens om fördelningen av uppgifter, informationsutbytet och tidsplanen, för att regelbundet uppdatera försäljningsramen och för att säkerställa att det finns konfidentiella kommunikationskanaler. Diskussioner kan till exempel föras i resolutionskollegier där sådana finns, eller i krishanteringsgrupper i förekommande fall (vid globala systemviktiga institut), alternativt genom behovsstyrda och mindre formella arrangemang.
58. Resolutionsmyndigheterna bör säkerställa att deras försäljningsprocess är tillämplig inom ramen för minst två scenarier: försäljning som följer efter en marknadsföringsprocess enligt artikel 39 i direktiv 2014/59/EU (som kan betecknas som "strategisk försäljning av verksamhet") och försäljning utan marknadsföringsprocess i enlighet med artikel 39.3 i direktiv 2014/59/EU (som kan betecknas som "accelererad försäljning av verksamhet").
59. Resolutionsmyndigheten bör vara beredd att så snart som möjligt och senast vid förklaringen om att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla bedöma genomförbarheten av marknadsföringsprocessen i enlighet med EBA:s riktlinjer om effektiviteten i verktyget för försäljning av affärsverksamhet¹⁵.
60. Försäljningsprocessen bör möjliggöra ett smidigt genomförande av en accelererad försäljning av verksamheten under resolutionshelgen. För att göra detta bör resolutionsmyndigheten i enlighet med marknadsvillkoren och överföringsomfånget vid tidpunkten för bedömningen av fallissemang kunna uppdatera förteckningen över kriterier för potentiella förvärvare att uppfylla och på förhand fastställda förteckningar över potentiella förvärvare på grundval av punkt 19 i dessa riktlinjer. Detta kan till exempel åstadkommas genom att utföra marknadsövervakningsverksamhet, genom befintlig tillgång till aktuella relevanta marknadsdata eller via befintliga förfaranden för att begära experthjälp i ärendet. Resolutionsmyndigheten bör så tidigt som möjligt bedöma eventuella konsekvenser av ett påskyndat förfarande när det gäller reglerna för statligt stöd och säkerställa ett genomförande av den påskyndade försäljningen som minimerar förekomsten av sådana konsekvenser¹⁶.
61. För en strategisk försäljning av verksamhet bör resolutionsmyndigheterna kunna uppdatera förteckningen över kriterier som potentiella förvärvare ska uppfylla på grundval av avsnitt 4.1 och punkt 19 i dessa riktlinjer. Försäljningsprocessen bör möjliggöra ett smidigt genomförande av en strategisk försäljning av verksamhet som säkerställer en öppen, transparent och icke-diskriminerande marknadsföringsprocess (marknadsföringskrav) som syftar till att uppnå högsta möjliga försäljningspris och identifiera eventuella intressekonflikter. Dessa kriterier bör omfatta en rad indikatorer för de potentiella förvärvarnas finansiella, rättsliga och operativa styrka, vilka bör stå i relation till överföringsomfånget och inte vara utformade för att gynna de

¹⁵ EBA:s riktlinjer gällande de faktiska omständigheter som utgör ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten och kriterierna avseende effektiviteten för verktyget för försäljning av affärsverksamhet i enlighet med artikel 39.4 i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ I enlighet med EBA:s svar på vanliga frågor, Final Q&A2015_2339.

potentiella köpare som identifierats på förhand. Resolutionsmyndigheten kan begära planer som fastställer den potentiella köparens förfarande för integrering av överföringsomfånget och visar att tillräcklig kapacitet finns.

62. Resolutionsmyndigheterna bör förbereda för att begära externt bistånd (inbegripet konsulter, juridiska rådgivare eller revisorer) inom ramen för försäljningsprocessen eller för delegering av marknadsföringsprocessen. Resolutionsmyndighetens ansvar bör inte delegeras, och resolutionsmyndigheten bör ha inrättat ett förfarande för att välja ut och utse externa konsulter på grundval av på förhand fastställda kriterier inom ramen för ett fastställt mandat, kontrollera dem och se över de resultat de levererar, säkerställa att det inte föreligger några intressekonflikter och respektera konfidentialiteten. Mandatet bör bland annat tydligt definiera mål och resultat, förväntad sakkunskap och förväntade resurser, tidsplan eller avgifter.

5.1.2 Intern uppdelning

63. Den resolutionsbarhetsbedömning som avses i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU ska bygga på en bedömning av institutets rättsliga struktur och organisationsstruktur (punkt 2 i nämnda avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU), komplexiteten i denna struktur och svårigheten att anpassa affärsområden till koncernenheter (punkt 16 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU) och denna strukturs förenlighet med det eller de valda resolutionsverktygen (punkt 21 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU). Resolutionsmyndigheterna bör därför överväga hur man bäst förbereder sig för verktyget för avskiljande av tillgångar, med tanke på att många av överföringsomfångets delar kanske inte tillhör en juridisk person eller ett affärsområde, och bör, när så är nödvändigt och utan att det påverkar befogenheterna enligt artikel 17 i direktiv 2014/59/EU, främja en uppdelning av portföljer genom att göra följande:
- a. Begära att institut ska ha handlingsplaner (se punkt 75) som fastställer hur de kan separera problemtillgångar¹⁷ inom ett affärsområde eller en juridisk person när verktyget för avskiljande av tillgångar beaktas i resolutionsstrategin och när portföljer som är godtagbara för verktyget för avskiljande av tillgångar är spridda i koncernen.
 - b. Bedöma hur återhämtningssalternativ enligt punkt 14 i avsnitt A i bilagan till direktiv 2014/59/EU skulle kunna stödja åtskiljande av problemtillgångar från resten av koncernen.
64. När instituten begärs visa hur de kan separera problemtillgångar bör de belysa hur deras åtgärder kommer att

¹⁷ I dessa riktlinjer avses med problemtillgångar sådana tillgångar som är värdeminskade eller underpresterande enligt skäl 59 i direktiv 2014/59/EU.

- underlätta all form av undersökning enligt vad som avses i EBA:s riktlinjer om tester, granskningar eller genomgångar som kan leda till stödåtgärder¹⁸, eftersom de flesta av problemtillgångarna skulle centraliseras till en särskild affärsenhet,
- möjliggöra en grundlig identifiering av avtalshinder, rättsliga krav kopplade till problemtillgångar och andra typer av överföringshinder,
- möjliggöra en enklare värdering av problemtillgångarna (och följaktligen av de affärsområden som inte är utsatta och som stöder valet av det kompletterande resolutionsverktyget),
- skapa expertis på hög nivå inom affärsenheten för hantering av problemtillgångar,
- främja utvecklingen av en särskild datamängd som täcker säkerheter och rättsfrågor i samband med problemtillgångarna,
- lyfta fram de särskilda tjänster som krävs för dessa frågor och börja genomföra arrangemangen för att hantera dem,
- leda till att separera de nödvändiga resurserna (inklusive finansiella resurser och personal) som då lättare kan överföras vid tiden för resolutionen, särskilt med hjälp av förvaltningsarrangemang.

65. När det är relevant bör instituten också visa sin förmåga att skapa rättsliga enheter i enlighet med punkt 48 i dessa riktlinjer.

5.2 Arrangemang för att säkerställa ett smidigt åtskiljande

5.2.1 Rättsliga aspekter

66. I enlighet med artikel 67.1 a i direktiv 2014/59/EU bör instituten, i tillämpliga fall, bedöma i vilken utsträckning en EU-medlemsstats lagstiftning faktiskt är tillämplig på ett avtal som regleras av tredjelandets lagstiftning och den faktiska tillämpningen av resolutionsbefogenheter¹⁹.

67. Institutet bör bedöma i vilken utsträckning avtalsmässiga egenskaper kan ändras för att undvika anmälningar och godkännanden som inte redan är undantagna enligt direktiv 2014/59/EU.

68. Institutet bör hjälpa resolutionsmyndigheterna att identifiera eventuella ändringar i bolagsordningen eller av den rättsliga form som överföringen av det fastställda

¹⁸ EBA:s riktlinjer om de typer av tester, granskningar eller genomgångar som kan leda till stödåtgärder enligt led iii i artikel 32.4 d i direktivet om rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag (EBA/GL/2014/09).

¹⁹ Tredjelandsavtal som ligger till grund för den lagliga överföringen av relevanta tillgångar, rättigheter och/eller skulder förväntas redan uttryckligen föreskriva resolutionsmotståndskraftiga egenskaper och erkänna och informera motparten om att kontraktet kan bli föremål för utövande av resolutionsbefogenheter som består av att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter eller skyldigheter ("befogenhet att medge anstånd") enligt direktiv 2014/59/EU.

överföringsomfånget medför, eftersom en enhet kanske inte kan överföras enligt sin nuvarande rättsliga form till en förvärvare med en annan rättslig form eller eftersom det kan finnas motstridiga bestämmelser i bolagsordningen. Resolutionsplanen bör fastställa processen och de åtgärder som krävs för att åtgärda dessa problem i god tid.

5.2.2 Finansiella aspekter

69. När kontinuiteten i överföringsomfånget kräver tillgång till valutor eller kontinuitet i rygg-mot-rygg-transaktioner, vilket framgår av den bedömning som nämns i punkt 69 i EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet, bör instituten se till att det finns arrangemang för att säkerställa denna kontinuitet i enlighet med resolutionsmyndighetens förväntningar. Till exempel skulle korrespondentbankavtal kunna utarbetas i förväg för att säkerställa att överföringsomfånget vid behov fortsätter att hanteras i nödvändiga valutor. Befintliga avtal bör också kunna överföras enligt direktiv 2014/59/EU.
70. Instituterna bör hjälpa resolutionsmyndigheterna att identifiera solidaritetsmekanismernas roll (institut med ett centralt organ) eller eventuella befintliga institutionella skyddssystem i genomförandet av överföringsverktyget för att säkerställa snabbt åtskiljande och möjlighet till resolution.

5.2.3 Operationella aspekter

71. Vid en partiell överföring antingen till olika förvärvare (såsom ett tillgångsförvaltningsbolag och ett broinstitut) eller till en förvärvare, men utan att avveckla det institut som är föremål för resolution (när exempelvis skuldnedskrivning och verktyg för avskiljande av tillgångar kombineras), kan det hända att den befogenhet som föreskrivs i artikel 64.1 d i direktiv 2014/59/EU inte är tillräcklig för att upprätthålla all tillgång till tjänster. Instituterna bör därför informera resolutionsmyndigheterna om möjligheten att lägga till treparts klausuler i avtalet med en tjänsteleverantör.
72. *[Gemensamma tjänsteföretag]* Resolutionsmyndigheter bör bedöma om den nuvarande modellen för tillhandahållande av tjänster påverkar överföringsomfångets separerbarhet och överväga att verkställa de arrangemang som anges i punkt 34 i EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet.
73. *[Beredskapsplaner för tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer]* Utöver den vägledning som avses i avsnitt 4.1.2 (och särskilt punkt 50) i EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet bör instituten göra följande:
- Bedöma hur nödvändig åtkomst till finansmarknadsinfrastrukturer kommer att överföras till den enhet vars syfte är att upprätthålla kontinuiteten i den kritiska funktionen/kärnaffärsområdet och/eller hur indirekt åtkomst kan fastställas. Om det institut som är föremål för resolution blir en avvecklingsenhet (efter tillämpning av överföringsverktyget i enlighet med artikel 37.6 i direktiv 2014/59/EU) eller när det gäller tillgångsförvaltningsbolaget, kan tillgången till finansmarknadsinfrastrukturer begränsas.

Därför bör indirekt åtkomst via den enhet vars verksamhet fortsätter beviljas och arrangemang bör vidtas för detta ändamål, inbegripet att den enhet vars verksamhet fortsätter bör behålla BIC-koden samt anslutnings- och kommunikationstjänsterna för institutet som är föremål för resolution.

- Bedöma befintliga övergångsmekanismer, påskyndade förfaranden för ansökningar om tillträde till finansmarknadsinfrastrukturer eller möjligheter att bevilja fullmakt för att upprätthålla åtkomstkontinuitet för finansmarknadsinfrastrukturer för överföringsområdet.
- På begäran av resolutionsmyndigheter bedöma hur överföringen påverkar de tjänster som institutet tillhandahåller finansmarknadsinfrastrukturer och/eller andra parter.

5.3 Genomförande av sidoprocesser

74. Försäljningen av överföringsområdet kräver ytterligare åtgärder utöver förberedelserna inför försäljningsprocessen och/eller utlöser bieffekter som både institutet och resolutionsmyndigheten bör hantera och ta höjd för i syfte att säkerställa en smidig överföring.

Särskilda aspekter av genomförandet av överföringen som är relevanta för institutet

75. Institutet bör utveckla interna förfaranden och vidta förberedande åtgärder för att göra överföringen trovärdig och genomförbar. Dessa förfaranden bör omfatta styrningsarrangemang, inbegripet tydliga angivelser av kommittéernas ansvarsområden, rapporteringsvägar och roller, samt fastställande av förfarande- och valideringssteg, kommunikationsstruktur och beskrivning av det relevanta ledningsinformationssystem som styr processerna och den ytterligare information som krävs från tredje part. Dessa förfaranden bör sammanställas i särskilda handlingsplaner på begäran av resolutionsmyndigheter och omfattas av övningar för att säkerställa att förfarandena är operativa. De delar som anges nedan bör tas med i förteckningen över förfaranden som ska ingå.

76. *[Justering av balansräkningen]* Överföringen kommer att kombineras med tillämpning av nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument och kan kombineras med skuldnedskrivning. För att försäljningen av verksamheten ska vara möjlig måste den vara marknadsmässig. Institutet bör utveckla förfaranden för att genomföra justeringar i redovisningen, närmare bestämt för att redovisa förlusterna i god tid före överföringen så att dessa inte förs över till den enhet som tar över verksamheten.

77. Om institut som är föremål för resolution fortsätter sin verksamhet bör de kunna stödja utarbetandet av en balansräkning efter resolution som redovisar ställningen efter att överföringen av området ägt rum och dess intäkter i de på förhand överenskomna redovisningsstandarderna. Sådana balansräkningar behöver inte uppdateras löpande under fasen före resolution, men institutet bör visa att de snabbt kan förse resolutionsmyndigheterna

med balansräkningar efter resolution som tar hänsyn till det överföringsomfång som fastställts av resolutionsmyndigheterna i samarbete med instituten.

78. *[Rättslig prövning]* Instituterna bör göra en rättslig översyn av de avtal som avser överföringsomfånget och bistå vid den bedömning som avses i punkt 40. Den rättsliga översynen av avtalen bör innefatta följande:

- Avtalsklausuler som innebär försvåranden av överföringen som resolutionsmyndigheten kan eller inte kan ändra enligt artikel 64 i direktiv 2014/59/EU och som rättsligt ålägger en skyldighet (inbegripet särskild kommunikation till kunder eller myndigheter, godkännande eller registreringskrav) vid överföring eller för att överföras.
- Flera befintliga pantträtt (när en kund har pantsatt samma säkerhet för olika avtal).
- Tillämplig särskild nationell lagstiftning, såsom förordningen om säkerställda obligationer, som skulle kunna införa vissa villkor för överföringen (se avsnitt 2.3 i dessa riktlinjer).
- Befintliga rättstvister och avtalsbestämmelser som skulle kunna ge upphov till rättstvister under eller efter resolution.

79. *[Implementering av överföringsomfånget]* Instituterna bör utveckla ett förfarande för att genomföra den metod för definition av överföringsomfånget som fastställts av resolutionsmyndigheten, identifiera och genomföra dess administrativa och rättsliga skyldigheter (t.ex. registrering).

80. *[Identifiering av skattekonsekvenser]* Instituterna bör identifiera och uppskatta alla skattemässiga konsekvenser av överföringen och informera resolutionsmyndigheten om dessa. Överföring av aktier eller tillgångar kan ge upphov till skattemässiga problem.

81. *[Driftskontinuitet]* Instituterna bör i sina handlingsplaner för överföring inkludera bland annat förfaranden för att ta fram övergångsavtal om tjänster eller servicenivåavtal på begäran i enlighet med punkt 22 i EBA:s riktlinjer om resolutionsbarhet, för att genomföra kontinuitetsarrangemang för finansmarknadsinfrastruktur och övergångsarrangemang som ska tillämpas på den kvarvarande enheten i linje med resolutionsmyndigheternas förväntningar.

82. *[Affärsplan]* Instituterna bör upprätta och lämna in affärsplaner eller liknande inom rimlig tid om resolutionsmyndigheterna så kräver. Vid en aktietransaktion med försäljning av verksamhet kommer marknadsföringen av överföringsomfånget sannolikt att kräva en affärsplan utöver ett brett spektrum av uppgifter. Förväntningarna när det gäller innehållet i denna affärsplan bör fastställas tillsammans med resolutionsmyndigheten.

Särskilda aspekter av genomförandet av överföringen som är relevanta för myndigheten

83. Resolutionsmyndigheterna bör fastställa förfaranden för ett smidigt genomförande av överföringen vid resolution med särskild hänsyn till följande:

- Formerna och beslutsprocessen för att tillämpa befogenheter enligt artiklarna 63 och 64 i direktiv 2014/59/EU.
- Resultatet av justeringar av överföringsomfånget, särskilt efter den slutliga värderingsrapporten, för att säkerställa eventuella överföringar tillbaka till institutet vid resolution.
- Eventuella andra landspecifika skyldigheter.

5.4 Ledningsinformationssystem (MIS)

84. Instituterna bör utan dröjsmål kunna lämna korrekt information till resolutionsmyndigheterna så att de kan fatta välgrundade beslut före, under och efter resolution. Instituterna bör ha lämpliga informationssystem och tekniska infrastrukturer för att inom rimlig tid kunna genomföra resolutionsstrategin i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU.
85. I enlighet med proportionalitetsprincipen och för att stödja de processer som avses i punkt 75 i dessa riktlinjer bör instituterna, på begäran av resolutionsmyndigheterna, kunna tillhandahålla detaljerad information om överföringsomfångets delar och uppdatera de uppgifter som krävs för överföringen. Tiden mellan brytdatumet för informationen och resolutionsdatumet bör vara så kort som möjligt. Detaljnivån bör göra det möjligt att värdera de överförda posterna åtskilda från de återstående posterna och göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att besluta om detaljerna i åtskiljandet och överföringen och att identifiera överföringsposter i enlighet med vad som krävs i förhållande till den nationella genomförandeakten.

Information för att identifiera överföringsomfångets kärna

86. Instituterna bör underlätta identifieringen av överföringsomfånget med information på nivån av enskilda poster (skulder, tillgångar och rättigheter), inbegripet
- koppling av kritiska verksamheter och kärnaffärsområden till varje post,
 - klassificering av poster (t.ex. typ av tillgång/skuld, motpartsinformation och typ av säkerhet),
 - tillgångskvalitet och riskindikatorer (t.ex. klassificering av lån/nödlidande lån, information om riskvägda tillgångar och säkerheter, högkvalitativ likvid tillgång),
 - rättsliga aspekter (inbegripet tillämplig lag och erkännande av överföringsbefogenheter enligt direktiv 2014/59/EU och eventuella avtalsmässiga hinder för det relevanta instrumentets överförbarhet),
 - redovisningsuppgifter (t.ex. redovisat värde, belopp utanför balansräkningen och belopp för avsättning av låneförluster), i förekommande fall.

87. Resolutionsmyndigheterna bör utveckla förväntningar när det gäller uppgifter om överföringen och de överföringsverktyg som anses komplettera föregående punkt i enlighet med den proportionalitetsprincip som främjas genom direktiv 2014/59/EU.
88. När det gäller verktyg för avskiljande av tillgångar bör instituten utveckla kapacitet för att utföra en diagnostisk undersökning enligt resolutionsmyndighetens definition och i enlighet med de principer som fastställs i EBA:s riktlinjer för tester, granskningar eller genomgångar som kan leda till stödåtgärder²⁰.

Data för bedömning av kopplingar

89. I enlighet med avsnitt 4.2 i dessa riktlinjer bör instituten också kunna identifiera följande:
- Kopplingar som skyddas genom artiklarna 76–80 i direktiv 2014/59/EU – inbegripet kartläggning av nettningsavtal och kvittningsavtal och kartläggning av skulder med säkerhet och motsvarande säkerheter.
 - Kopplingar som inte uttryckligen skyddas genom direktiv 2014/59/EU, till exempel koppling av faciliteter till avtals-id för att identifiera föremål inom samma avtal och kopplingar mellan olika juridiska personer, såsom stödbrev.
 - Ekonomiska förbindelser och affärsförbindelser, t.ex. information om säkring och kundrelationer.
 - Risker för rättstvister.

Särskild vägledning om verktyget för försäljning av affärsverksamhet

90. I överföringsplanerna (operativa protokoll) bör instituten förklara hur de snabbt kan inrätta ett virtuellt datautrymme som innehåller tillräcklig information för att en köpare ska kunna utföra en due diligence-granskning av överföringsomfånget och för att uppfylla förväntningarna i samband med resolutionsmyndighetens försäljningsförfarande.
91. Institutet ska utveckla arrangemang till stöd för utarbetandet av affärsplaner, som också kan behöva delas upp mellan en plan för överföringsportföljen och en plan för den portfölj som återstår i det kvarvarande institutet.

MIS-informationssystem som säkerställer driftskontinuitet

92. Institutet bör visa hur åtskiljandet, som stöder det operativa genomförandet av överföringen, snabbt kan genomföras i bankens system, genom att tillhandahålla kontinuitet i ledningsinformationssystemets kapacitet för den kvarvarande enheten och den mottagande

²⁰ EBA/GL/2014/09.

enheten (t.ex. separering av bokföringsposter) när detta föreskrivs i resolutionsstrategin och är i linje med punkt 81 i dessa riktlinjer²¹.

Andra MIS-funktioner

93. MIS-informationssystemet bör vara tillräckligt flexibelt för att möjliggöra justeringar av det överförda omfånget efter resolution (vidareöverföringar). Sådana justeringar behöver till exempel kunna återges på ett smidigt sätt i förvaltningsräkenskaperna.

²¹ Samt med punkt 11 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU.